

“Hvis jeg får målt blodtryk af en kvindelig læge, der bærer tørklæde, så bliver det alt for højt!”

Vibeke Manniche fra Kvinder for Frihed arrangerer den 13. marts et seminar om etniske kvinder på arbejdsmarkedet. Der er sendt invitationer ud til sagsbehandlere, jobkonsulenter, kommunallæger, sprogskoler, integrationskonsulenter, politikere og fagforeninger. Formålet er at få belyst barriererne for de etniske kvinders integration på arbejdsmarkedet. Et af fokuspunkterne vil være religiøs beklædning.

Citatet i overskriften stammer fra Ugeskrift for Læger fra august 2005, hvor læge Vibeke Manniche fremsætter sin utilslørede holdning over for kvinder, der bærer tørklæde. Endvidere udtaler hun: “Det provokerer mig i den grad, fordi det for mig er et symbol på en ekstrem kvindeundertrykkelse.”
“Jeg hverken kan eller vil acceptere en læge med tørklæde”.

Vibeke Manniche og Kvinder for Frihed tager afsæt i et for tiden meget aktuelt integrationsemne, nemlig spørgsmålet om at få indsluset og fastholdt etniske kvinder på arbejdsmarkedet. Det er der intet odiøst i. Det, der imidlertid kræver reaktion er, at det er Kvinder for Friheds kamp mod tørklædet, der er den egentlige drivkraft for afholdelsen af seminaret. Bl.a. skal Nina Bjarnason, læge og ligeledes medlem af Kvinder for Frihed holde oplæg om “D-vitaminmangel hos mørklødede, og især tilhillede kvinder”. Når der indledningsvis i invitationen står, at “En del af det gode liv er et meningsfuldt arbejde. Et arbejde, hvor man inddrages i fællesskabet med andre. Dagsordenen for seminaret er etniske kvinders integration på arbejdsmarkedet, men mellem linierne står der, at kvinderne skal smide deres kulturelle bagage og indordne sig rent danske værdier. Man lægger op til en seriøs afholdelse af et seminar, men hvor seriøst er det egentlig når man samtidig sygeliggør, mistænkeliggør og direkte afviser kvindens ret til at tage tørklæde på, når hun er på arbejde?

Etniske kvinder er forskellige uddannelsesmæssigt som kulturelt, de går med og uden tørklæde. Men den gruppe kvinder, som seminaret fokuserer på, er udelukkende muslimske kvinder med tørklæde. Hvorfor denne ensidighed? Svaret er ganske enkelt. Det er jo islam og det kvindeundertrykkende tørklæde, som ifølge Kvinder for Frihed er problemet. Hvorfor ikke skrive det direkte i invitationen så deltagerne ved, hvad den holdningsmæssige baggrund og intention er og ikke lade islamofobien skulpe rundt som skjult dagsorden for seminaret.

Kvinder for Frihed(KFF) blev stiftet i 2006 på Kvindernes Internationale Kampdag 8. marts. KKF kom ud af Forum for Kvinders Retsstilling og Integration, der blev stiftet i 2003 af en gruppe feminister, debattører og politikere med tilknytning til Venstre, Radikale og Dansk Folkeparti. Foreningen var tænkt som et debatforum med fokus rettet på muslimske kvinders forhold. Den var et barn af den Danske Forening. Således figurer to af stifterne Jette Plesner Dali og Lone Nørgård i flere andre sammenhænge på højrefløj. Jette Plesner Dali hævdede i Information at hun ikke kendte Søren Krarup og ikke havde noget at gøre med Tidehverv, men ikke desto mindre mødes hun i Trykkefrihedsselskabet, endnu et barn af den Danske Forening, med Søren Krarups datter, teologen Katrine Winkel Holm.

Dansk Folkepartis Louise Frevert stiller i 2003 forslag i Folketinget om forbud mod kulturbestemt hovedbeklædning, jøder og kristne undtaget, men bliver nedstemt. I

FKRI tolkes det til at det danske samfund ”overtager kvindefjendske dogmer fastsat af yderligtgående religiøse ledere”. Tørklæder er her det samme som at man går ind for sharia-lovgivning og steninger.

Foreningen fik kort levetid – efter et år var aktiviteterne død ud. Jette Plesner Dali og Lone Nørgård søgte nu til historikeren Lars Hedegårds Giordano Bruno Selskab (GBS) et islamkritisk selskab. Selskabet består desuden af folk som Ralf Pittelkow og Karen Jespersen, Henrik Gade Jensen – tidligere spindoktor for Tove Feergo med nazistisk fortid?, Helle Merete Brix o.a. I periferien findes familien Krarup repræsenteret ved Søren Krarup, Jesper Langballe, Søren Krarups tre døtre Katrine Winkel Holm, Agnete Raahauge, Inger Krarup Brygger og de to svigersønner Anders Raahauge og Morten Brøgger.

Her får især kvindens stilling i Islam stor bevågenhed, hvilket til dels kan skyldes at Jette Plesner Dali og Lone Nørgård er med i selskabet. Her spiller tørklædet igen en stor rolle:

”Tørklædet er islamismens flag. Også i Danmark. Derfor er tørklædet ikke ”uskyldige skikke” – det er en dybt naiv indgangsvinkel...”(Berlingske Tidende , 12.april 2006)

Men heller ikke dette selskab gav det gennembrud i offentligheden som Plesner Dali og Nørgård håbede på. I forbindelse med postyret omkring karrikaturkrisen stiftede de som tidligere nævnt Kvinder for Frihed 8.marts 2006 sammen med blandt andet Vibeke Manniche. Dagen var ikke tilfældigt valgt. Udover at der er årelang tradition for at fejre dagen blandt feminister, var det for KFF også en symbolsk markering af opgøret med den traditionelle feministiske scene i Danmark, som man mente stiltiende accepterede det grundlæggende kvindeundertrykkende element i Islam. Foreningen erkærede sig som tværpolitisk, men det er en sandhed med modifikationer. I forbindelse med en underskriftsindsamling mod studievært Asmaa Abdol-Hamids tørklædebrug i et DR2 program, optræder Vibeke Manniche på appellen med Ruth Bering. Ruth Bering er medlem af den Danske Forening og gift med P.H. Bering, der i mange år har været nøgleperson på den yderste højrefløj og i det indvandrerfjendtlige miljø omkring bl.a. Stop Islamiseringen af Danmark (SIAD). Tørklædet går igen i Vibeke Manniches indlæg i Berlingske Tidende 13.april 2006:

”... På trods af, at (det) ikke...har noget med fremmedhad at gøre, men alene handler om tørklædets iboende kvindeundertrykkelse. Nu må vi kvinder, der i mange år har kæmpet en brav kamp for kvinders ligeret og fortsat gør det, på banen...Hvorfor glimrer Dansk Kvindesamfund med sin tavshed?...Tørklædet er et anslag mod vores rettigheder...Jeg frygter et muslimsk samfund, hvor man behandler os kvinder som i Saudi Arabien.”

Vibeke Manniches tørklædeskræk og islamofobi viser noget om karakteren af hendes oplysende seminar. I november 2006 udgives bogen Maskeret Tvang. Bogen behandler selvcensur, tørklædeproletariat, polygami, kampen om ordene, tilhyldningens sundhedsskadelige virkninger, tørklædetvang i modstrid med FNs børnekonvention.

Der er bidrag af Nina Bjarnason, Helle Merete Brix, Jette Plesner Dali, Lene Kattrup,

Kirsten Damgaard, Vibeke Manniche, Andra Pachai, Hege Storhaug(norske feminist med stærke bånd til det norske Fremskridtpari), Karen West og Britta Mogensen – de fleste er fremtrædende medlemmer af KKF, og flere har desuden tilknytning til et eller flere af Lars Hedegårds islamfjendtlige loger